

Plenarhandling

B9-0341/2021 }
B9-0343/2021 }
B9-0346/2021 } RC1

9.6.2021

GEMENSAMT FÖRSLAG TILL RESOLUTION

i enlighet med artikel 132.2 och 132.4 i arbetsordningen

som ersätter resolutionsförslagen från följande grupper:

B9-0341/2021 (PPE)

B9-0343/2021 (Renew)

B9-0346/2021 (ECR)

om människorättssituationen och den politiska situationen i Kuba
(2021/2745(RSP))

**Leopoldo López Gil, Michael Gahler, Isabel Wiseler-Lima, Gabriel Mato,
Antonio López-Istúriz White**

för PPE-gruppen

**Javier Nart, Malik Azmani, Olivier Chastel, Dita Charanzová, Vlad
Gheorghe, Klemen Grošelj, Karin Karlsbro, Moritz Körner, Karen
Melchior, Urmas Paet, Frédérique Ries, Nicolae Ștefănuță, Hilde
Vautmans**

för Renew-gruppen

**Anna Fotyga, Hermann Tertsch, Ryszard Czarnecki, Witold Jan
Waszczykowski, Bogdan Rzońca, Assita Kanko, Charlie Weimers,
Valdemar Tomaševski, Adam Bielan, Jadwiga Wiśniewska, Ryszard
Antoni Legutko, Carlo Fidanza, Elżbieta Kruk, Raffaele Fitto, Elżbieta
Rafalska, Ruža Tomašić**

För ECR-gruppen

RC\1233803SV.docx

PE694.451v01-00 }
PE694.453v01-00 }
PE694.456v01-00 } RC1

Europaparlamentets resolution om människorättssituationen och den politiska situationen i Kuba (2021/2745(RSP))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina tidigare resolutioner om Kuba, särskilt resolutionerna av den 15 november 2018¹ om människorättssituationen i Kuba, av den 3 december 2019² om Kuba, fallet José Daniel Ferrer, och av den 5 juli 2017 om utkastet till rådets beslut om ingående på Europeiska unionens vägnar av avtalet om politisk dialog och samarbete mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Kuba, å andra sidan³,
- med beaktande av avtalet om politisk dialog och samarbete mellan Europeiska unionen och Kuba, som undertecknades i december 2016 och som tillämpats provisoriskt sedan den 1 november 2017⁴,
- med beaktande av utfrågningen om Kuba i delegationen för förbindelserna med länderna i Centralamerika, som anordnades den 11 december 2020,
- med beaktande av den informella videokonferensen med medlemmarna i gemensamma rådet EU–Kuba den 20 januari 2021⁵,
- med beaktande av den tredje formella människorättsdialogen inom ramen för avtalet om politisk dialog och samarbete, som anordnades den 26 februari 2021⁶,
- med beaktande av den allmänna återkommande utvärderingen av Kuba från FN:s råd för mänskliga rättigheter i maj 2018,
- med beaktande av den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter och andra internationella fördrag och instrument på människorättsområdet,
- med beaktande av FN:s konvention om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor och de allmänna rekommendationerna från FN:s kommitté för avskaffande av diskriminering av kvinnor,
- med beaktande av rapporter från människorättsorganisationer, såsom Human Rights Watch och Human Rights Foundation and Prisoners Defenders, kapitel IV.B om Kuba i årsrapporten från den interamerikanska kommissionen för de mänskliga rättigheterna (IACHR) för 2020, meddelandet av den 6 november 2019 till FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter från den särskilda rapportören för nutida former av slaveri, inbegripet dess orsaker och konsekvenser, och från den särskilda rapportören för människohandel, särskilt gällande kvinnor och barn, om de kubanska medicinska

¹ EUT C 363, 28.10.2020, s. 70.

² Antagna texter, P9_TA(2019)0073.

³ EUT C 334, 19.9.2018, s. 99.

⁴ EUT LI 337, 13.12.2016, s. 3.

⁵ [Gemensamma rådet EU–Kuba 20 januari 2021.](#)

⁶ [Människorättsdialog inom ramen för avtalet om politisk dialog och samarbete av den 26 februari 2021.](#)

- brigaderna, och med beaktande av slutsatserna från den senaste återkommande allmänna utvärderingen av Kuba 2018 avseende de medicinska brigaderna i Kuba,
- med beaktande av rapporterna från det kubanska observatoriet för mänskliga rättigheter under 12 månader fram till maj 2021 om repressiva åtgärder och godtyckliga frihetsberövanden,
 - med beaktande av de offentliga utfrågningarna under IACHR:s 179:e session,
 - med beaktande av IACHR:s resolutioner 7/2021, 14/2021 och 24/2021,
 - med beaktande av FN:s konvention mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning, som antogs av FN:s generalförsamling den 10 december 1984 och som Kuba är part i,
 - med beaktande av den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna, som Kuba har undertecknat,
 - med beaktande av EU:s riktlinjer om människorättsförsvarare,
 - med beaktande av den kubanska konstitutionen och den kubanska strafflagen,
 - med beaktande av resolution 168 av den 29 mars 2010 från Republiken Kubas ministerium för utrikeshandel och investeringar, lag 1312 av den 12 september 1976 (den så kallade migrationslagen) och dess regleringsdekret nr 26 av den 18 december 2015 och nr 306 av den 12 oktober 2012, och med beaktande av den amerikanska konventionen om de mänskliga rättigheterna och IACHR:s årsrapport för 2020 (från april 2021),
 - med beaktande av de ILO-konventioner (Internationella arbetsorganisationens konventioner) som Kuba har ratificerat,
 - med beaktande av definitionen av ”organisationer i det civila samhället” i Europeiska unionens officiella tidning,
 - med beaktande av artikel 132.2 och 132.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Genom avtalet om politisk dialog och samarbete, som undertecknades 2016, bekräftade bägge parter sin respekt för allmänna mänskliga rättigheter enligt den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna och andra relevanta internationella människorättsinstrument. Den 5 juli 2017 gav Europaparlamentet sitt samtycke till avtalet om politisk dialog och samarbete mellan EU och Kuba.
 - B. Parlamentet antog en resolution 2017 där man bekräftade sina åsikter om demokrati, allmänna mänskliga rättigheter och grundläggande friheter, såsom yttrandefrihet, mötesfrihet och politisk föreningsfrihet samt informationsfrihet i alla dess former.
 - C. Mänskliga rättigheter och människors frihet, värdighet och välbefinnande är bäst representerade och försvarade i en demokrati, vilket bland annat innebär maktväxling, fria och rättvisa val och respekt för politisk mångfald. I artikel 5 i den nyligen antagna

kubanska konstitutionen betonas Kubas kommunistiska parti som den yttersta statliga makten, förstärkt genom artiklarna 4 och 229, som understryker socialismen som ett oåterkalleligt system. Den nya konstitutionen från 2019 har inte bara tjänat till att skydda systemet och frysa alla processer för reformering av friheter och rättigheter, utan också till att ytterligare begränsa dem. Regimen begränsar allvarligt personer med andra politiska övertygelser från att delta i det offentliga politiska livet och inneha politiska uppdrag. Rådande förhållanden garanterar fortfarande inte rättsväsendets oberoende, särskilt i sådana fall där aktivister och oliktankande är inblandade.

- D. Genom dekret nr 349 begränsas konstnärernas yttrandefrihet genom krav på förhandstillstånd för offentliga och privata föreställningar och utställningar. Genom dekret nr 370 om onlineinnehåll fastställs en tvetydig ram som möjliggör förföljelse av aktivister och oberoende journalister, särskilt i samband med covid-19-pandemin. Den kubanska strafflagen innehåller bestämmelser om ”nödläge” och ”säkerhetsåtgärder före brott”, på grund av vilka mer än 8 000 personer hålls fängslade utan åtal och ytterligare 2 500 har dömts till tvångsarbete.
- E. Sedan avtalet om politisk dialog och samarbete trädde i kraft för nästan fyra år sedan har inga konkreta framsteg gjorts i Kuba när det gäller de allmänna principer och mål som eftersträvas genom avtalet för att förbättra situationen för de mänskliga rättigheterna, de grundläggande friheterna och de ekonomiska och sociala förhållandena för kubanska medborgare. Tvärtom har den kubanska regimen ökat förtrycket och kränkningarna av de mänskliga rättigheterna och situationen har fortsatt försämrats i hela det kubanska samhället, vilket har lett till nya vågor av motstånd och fredliga demonstrationer från betydelsefulla sektorer som har utsatts för förtryck och brutalt omintetgjorts av den kubanska regimen repressiva strukturer.
- F. I yttrande 50/2020 från FN:s människorättsråds arbetsgrupp för godtyckliga frihetsberövanden, som skickades ut den 14 oktober 2020, varnar man för att systematiska kränkningar av de mänskliga rättigheterna är praxis bland de kubanska myndigheterna. Under de senaste tolv månaderna fram till den 1 juni 2021 registrerades 199 fall av politiska fångar i Kuba och 65 nya fall av politiskt motiverade fängslanden. April har varit den mest repressiva månaden sedan början av 2021, eftersom det kubanska observatoriet för mänskliga rättigheter (OCDH) har dokumenterat mer än 1 018 repressiva åtgärder mot människorättsaktivister och oberoende journalister, varav 206 var godtyckliga frihetsberövanden och 13 inbegrep grovt våld. Enligt organisationen Prisoners Defenders finns det för närvarande 150 politiska fångar i Kuba.
- G. Mot bakgrund av den analys som IACHR gjorde den 11 februari 2021 antogs försiktighetsåtgärder till förmån för 20 identifierade medlemmar av San Isidro-rörelsen, och det är i tillräckligt hög grad bevisat att de identifierade personernas rätt till liv och personlig integritet är allvarligt hotad. De kubanska myndigheterna bröt sig olagligen in i den oberoende konstnären, San Isidro-rörelsens samordnare Luis Manuel Otero Alcántaras hem och höll honom godtyckligt frihetsberövad i flera timmar utan åtal. Denis Solís González, medlem av San Isidro-rörelsen, hålls godtyckligt fängslad anklagad för missaktning, och Luis Robles Elizástegui sitter fängslad bara för att ha burit en affisch som fredligt krävde att Denis Solís González skulle frigges. Maykel Castillo Pérez, medlem av San Isidro-rörelsen och en av upphovsmännen till sången

”Patria y Vida”, sitter godtyckligt fängslad och rapporterades försvunnen i 14 dagar av FN:s kommitté mot påtvingade försvinnanden.

- H. Trots att parlamentet begärt det, har det inte från EU:s sida förekommit några besök hos politiska fångar i fängelse eller bevakning av någon rättegång mot politiska motståndare, oliktkänkare eller människorättsaktivister eller oberoende aktivister i det civila samhället. Internationella människorättsorganisationer, såsom Human Rights Watch, Amnesty International och Prisoners Defenders, och flera andra oberoende observatörer av människorättssituationen, däribland FN:s särskilda rapportörer, får inte resa in i Kuba trots att de under många år insisterat på behovet av att besöka ön.
- I. I resolution 168 från Kubas ministerium för internationell handel och utländska investeringar åläggs alla tjänstemän utomlands som arbetar för staten eller för statligt ägda företag, inklusive hälso- och sjukvårdspersonal, omotiverade uppgifter och skyldigheter som kränker den mänskliga värdigheten och de mest centrala och grundläggande mänskliga rättigheterna. Alla tjänstemän som inte avslutar medicinska uppdrag eller beslutar att inte återvända till Kuba bestraffas enligt den kubanska strafflagen med åtta års fängelse. Dessa medicinska uppdrag har av IACHR klassificerats som en modern form av slaveri, och i uttalandet från FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter (CUB6/2019) om de kubanska medicinska uppdragen underströks vårdpersonalens osäkra och omänskliga arbetsförhållanden, och dessa anklagelser backades upp av Human Rights Watch och 622 vittnesmål.
- J. Kuba har ratificerat ILO:s åtta grundläggande konventioner. Kuba bryter mot ILO:s konventioner nr 29 och nr 105 om tvångsarbete.
- K. Vid tre tillfällen har Europaparlamentets Sacharovpris för tankefrihet tilldelats kubanska aktivister: Oswaldo Payá 2002, Damer i vitt (Berta Soler) 2005 och Guillermo Fariñas 2010. De kubanska myndigheterna har systematiskt hindrat Sacharovpristagarna och deras anhöriga från att lämna landet och delta i internationella evenemang, inklusive sådana som anordnas av Europaparlamentet, trots ett stort antal inbjudningar, senast den 11 december 2020. Deras taktik har omfattat trakasserier, hot och godtyckliga gripanden av Berta Soler och Reinaldo Escobar samt begränsning av de övriga deltagarnas internetanslutningar. Ordföranden för delegationen för förbindelserna med länderna i Centralamerika, ordföranden för utskottet för utrikesfrågor och en av parlamentets vice talmän undertecknade en gemensam förklaring där de fördömde trakasserier mot dessa aktivister. Det har uttryckts oro över huruvida EU:s delegation i Havanna försvarar och stöder dem. Varken Europeiska utrikestjänsten eller EU:s delegation i Kuba har gjort ett uttalande till deras försvar eller visat något som helst offentligt eller privat stöd.
- L. EU:s nuvarande ambassadör i Havanna har undertecknat en skrivelse till Förenta staternas president, där han bland annat begärde att det amerikanska embargot mot Kuba skulle hävas och efterlyste icke-inblandning i kubanska angelägenheter. Detta utgör ett tydligt överskridande av ambassadörens diplomatiska funktion och visar den ytterst politiserade roll som EU:s ambassad i Havanna spelar. EU:s nuvarande ambassadör i Havanna har gjort offentliga uttalanden om att Kuba inte är en diktatur.
- M. Den kubanska regeringen vägrade att låta oberoende organisationer ur det civila

samhället delta i de civilsamhälleliga seminarier mellan EU och Kuba som hölls före den tredje formella människorättsdialogen. Den 26 februari 2021 höll EU och Kuba sin tredje formella människorättsdialog inom ramen för avtalet om politisk dialog och samarbete. De två parterna diskuterade frågan om frihet att delta i fredliga sammankomster och föreningsfrihet. EU påminde om behovet av att respektera skyldigheterna enligt internationell människorättslagstiftning. Dialogen är avsedd att ge konkreta resultat och kan inte betraktas som ett mål i sig. Varje politisk dialog måste inbegripa ett direkt och intensivt deltagande av det oberoende civila samhället och alla politiska aktörer inom oppositionen utan några begränsningar, vilket betonas i artikel 36 i avtalet om politisk dialog och samarbete.

- N. Europaparlamentet har vid flera tillfällen bjudit in den kubanska regeringens diplomatiska företrädare till utfrågningar och verksamhet som avser Kuba. Dessa inbjudningar har inte enbart fått avslag utan också svar i form av skrivelser späckade med förolämpningar och ogrundade anklagelser mot parlamentet och dess ledamöter. Parlamentet är med största sannolikhet den enda EU-institution som inte har fått tillstånd att besöka Kuba sedan avtalet om politisk dialog och samarbete preliminärt trädde i kraft. En sådan attityd går tydligt stick i stäv mot det väsentliga inslag som bör ligga till grund för ett avtal om politisk dialog.
- O. Avtalet innehåller en så kallad människorättsklausul, som är en bärande standardbeståndsdel i EU:s internationella avtal och som gör det möjligt att häva avtalet om politisk dialog och samarbete om bestämmelserna om mänskliga rättigheter åsidosätts.
1. Europaparlamentet fördömer skarpt kvarhållandet av politiska fångar, den ihållande och bestående politiska förföljelsen samt trakasserierna mot och de godtyckliga frihetsberövandena av olikttänkare i Kuba. Parlamentet fördömer också de pågående angreppen mot konstnärer inom San Isidro-rörelsen, fredliga olikttänkare, oberoende journalister, människorättsförsvarare och medlemmar av den politiska oppositionen. Parlamentet kräver att dessa åtgärder omedelbart stoppas och uppmanar eftertryckligen de kubanska myndigheterna att omedelbart frige samtliga politiska fångar och personer som hålls godtyckligt frihetsberövade enbart för att de utövat sin yttrande- och mötesfrihet. Parlamentet fördömer skarpt det godtyckliga frihetsberövandet av Aymara Nieto Muñoz, Mitzael Díaz Paseiro, Iván Amaro Hidalgo, Edilberto Ronal Arzuaga Alcalá, Yandier García Labrada, Denis Solís González, Luis Robles Elizástegui och de 77 samvetsfångarna. Parlamentet uttrycker solidaritet med medlemmarna i San Isidro-rörelsen och alla aktivister och människorättsförsvarare i deras ansträngningar för att främja yttrandefriheten i Kuba.
 2. Europaparlamentet efterlyser bättre garantier för rätten till en rättvis rättegång och rättsväsendets oberoende samt för att säkerställa att frihetsberövade personer har tillgång till en oberoende advokat. Parlamentet beklagar de 1 941 handlingar av förtryck som ägde rum i april (1018) och maj 2021 (923). Parlamentet kräver att de frihetsberövade ges möjlighet till oberoende läkarundersökning och tillgång till telefon och att man tillåter regelbundna besök av familj, vänner, journalister och diplomater.
 3. Europaparlamentet beklagar djupt att den kubanska regimen varken åtar sig eller är beredd att eftersträva ens de minsta framsteg i riktning mot förändring eller att öppna

dörrar som kunde möjliggöra olika sätt att reformera regimen och därmed förbättra det sociala och politiska deltagandet samt medborgarnas levnadsvillkor. Parlamentet beklagar att situationen för mänskliga rättigheter och demokrati inte har förbättrats trots att avtalet om politisk dialog och samarbete trädde i kraft för nästan fyra år sedan, liksom att det inte har medfört några betydande och konkreta positiva resultat för det kubanska folket. Parlamentet uppmanar till efterlevnad av de bindande skyldigheter som fastställs i detta avtal och begär att tydliga riktmärken ska antas i detta avseende.

4. Europaparlamentet erkänner det kubanska folkets rätt att kräva demokratisering av sitt land genom en dialog med det civila samhället och den politiska oppositionen i syfte att upprätta en färdplan för demokratiska flerpartival.
5. Europaparlamentet begär att den kubanska regeringen genomför rättsliga reformer för att garantera press-, förenings- och demonstrationsfrihet och inleder politiska reformer som möjliggör fria, rättvisa och demokratiska val som tar hänsyn till det kubanska folkets suveräna och fria vilja. Parlamentet uppmanar med kraft den kubanska regeringen att anpassa sin människorättspolitik till de internationella normer som fastställs i de stadgor, förklaringar och internationella instrument som Kuba har undertecknat, och att låta det civila samhället och den politiska oppositionen delta aktivt i det politiska och sociala livet, utan några begränsningar. Parlamentet uppmanar den kubanska regeringen att erkänna oberoende journalistik som en legitim praxis och att respektera rättigheterna för oberoende journalister i Kuba.
6. Europaparlamentet efterlyser ett omedelbart upphävande av dekreten 349 och 370 och andra kubanska lagar som kränker yttrandefriheten.
7. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik att erkänna att det finns en politisk opposition mot den kubanska regeringen och att således inkludera den i den institutionaliserade, formella, öppna och politiska dialogen mellan EU och Kuba och på så sätt upprätthålla pelarna i avtalet om politisk dialog och samarbete.
8. Europaparlamentet beklagar att utrikestjänsten och EU:s delegation i Havanna uteslöt den kubanska demokratiska oppositionen och både europeiska och kubanska oberoende organisationer i det civila samhället från de politiska dialogerna på grund av att de kubanska myndigheterna inte gav sitt godkännande. Parlamentet understryker att detta beslut strider mot avtalet om politisk dialog och samarbete och betonar att båda parter är skyldiga att fullt ut följa avtalet. Parlamentet uppmanar vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik samt utrikestjänsten att vägra delta i framtida politiska dialoger och människorättsdialoger med Kuba om inte det civila samhället företräds på ett adekvat sätt.
9. Europaparlamentet påminner utrikestjänsten om att det civila samhällets deltagande i den politiska dialogen och avtalets samarbetsprojekt är en väsentlig del av avtalet om politisk dialog och samarbete, och att uteslutandet av det civila samhället från samarbetsmedel och/eller deltagande i avtalet, samtidigt som deltagande och tillgång till samarbetsmedel endast tillåts företag i vilka staten deltar eller kontrollerar, vilket har varit fallet sedan avtalet undertecknades, omedelbart bör rättas till.

10. Europaparlamentet fördömer den kubanska statens systematiska kränkningar av

RC\1233803SV.docx

7/8

PE694.451v01-00 }

PE694.453v01-00 }

PE694.456v01-00 } RC1

arbetsrätten och de mänskliga rättigheterna för sin hälso- och sjukvårdspersonal som fått i uppdrag att arbeta utomlands under medicinska uppdrag, det vill säga kränkningar vilka strider mot de grundläggande ILO-konventioner som ratificerats av Kuba. Parlamentet uppmanar med kraft Kuba att effektivt genomföra och följa den amerikanska konventionen om de mänskliga rättigheterna och ILO:s konventioner nr 29 respektive 105. Parlamentet uppmanar den kubanska regeringen att säkra kubanernas rätt att lämna och återvända till sitt land, även för läkare som är utstationerade inom ramen för medicinska uppdrag utomlands, i enlighet med internationella människorättsnormer. Parlamentet uppmanar den kubanska regeringen att ratificera den internationella konventionen om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter och att säkerställa rätten till föreningsfrihet, inbegripet rätten till registrering av organisationer, och kollektiva förhandlingar, i linje med ILO:s normer.

11. Europaparlamentet uppmanar utrikestjänsten att insistera på att de kubanska myndigheterna uppfyller de bindande skyldigheter som fastställs i avtalet om politisk dialog och samarbete mellan EU och Kuba, särskilt när det gäller respekten för grundläggande mänskliga rättigheter och grundläggande friheter, i enlighet med artiklarna 1.5, 2 c, 5, 22 och 43.2 i avtalet. Parlamentet insisterar därför på att Europeiska unionen noga måste följa och övervaka hur de mänskliga rättigheterna och grundläggande friheterna i Kuba respekteras vid genomförandet av avtalet om politisk dialog och samarbete, och regelbundet rapportera om detta till parlamentet.
12. Europaparlamentet anser att frihetsberövandet av Denis Solís González, Luis Robles Elizástegui, Maykel Castillo Pérez ("Osorbo"), som är medlem av San Isidro-rörelsen och medskapare till sången 'Patria y Vida' och som godtyckligt hålls fängslad och anmäldes försvunnen i 14 dagar av FN:s kommitté mot påtvingade försvinnanden, och över 120 politiska fångar och samvetsfångar, samt alla godtyckliga och repressiva åtgärder som registrerades i april och juni 2021, utgör en överträdelse av avtalet och ett särskilt brådskande fall i enlighet med artikel 85.3 b i avtalet om politisk dialog och samarbete. Parlamentet uppmanar därför EU att sammankalla ett brådskande möte om denna fråga.
13. Europaparlamentet beklagar djupt att de kubanska myndigheterna vägrar låta Europaparlamentets delegationer besöka Kuba. Parlamentet uppmanar myndigheterna att tillåta inresa i landet så snart de sanitära förhållandena tillåter detta. Parlamentet uppmanar företrädarna för alla medlemsstater att ta upp frågor kring kränkningar av de mänskliga rättigheterna i Kuba under sina besök hos de kubanska myndigheterna och att träffa Sacharovpristagarna, för att garantera ett konsekvent internt och externt genomförande av Europeiska unionens människorättspolitik.
14. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till Kubas regering och nationalförsamling, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, kommissionen, EU:s särskilda representant för mänskliga rättigheter, medlemsstaternas regeringar och parlament samt till FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter.